

Prejudiciële vragen

- 1) Is de uitzondering op de werkingssfeer, zoals neergelegd in artikel 1, lid 2, onder e), van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst (hierna: „EVO”) en in artikel 1, lid 2, onder f), van verordening (EG) nr. 593/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst (hierna: „Rome I-verordening”) ⁽¹⁾, ook van toepassing op overeenkomsten tussen de oprichter van een trust en een trustee die voor eerstgenoemde een deelneming in een commanditaire vennootschap aanhoudt, in het bijzonder wanneer sprake is van een vervlechting van vennootschaps- en trustovereenkomsten?
- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord:

Moet artikel 3, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (hierna: „richtlijn oneerlijke bedingen”) ⁽²⁾ aldus worden uitgelegd dat een beding dat is opgenomen in een trustovereenkomst tussen een verkoper en een consument over het beheer van een commanditaire deelneming, waarover niet afzonderlijk is onderhandeld en dat bepaalt dat het recht van toepassing is van het land waarin de commanditaire vennootschap is gevestigd, oneerlijk is wanneer de trustovereenkomst alleen het beheer van de commanditaire deelneming tot doel heeft en de oprichter van de trust de rechten en verplichtingen van een directe aandeelhouder bezit?

- 3) Indien de eerste of de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord:

Luidt dit antwoord anders, wanneer de verkoper zich voor het verstrekken van de verschuldigde diensten niet naar het land van de consument moet begeven maar wel verplicht is om winstuitkeringen alsook andere financiële voordelen uit de deelneming en informatie over het rendement van de deelneming aan de consument moet toekennen respectievelijk bezorgen? Maakt het daarbij verschil of de Rome I-verordening of het EVO van toepassing is?

- 4) Indien de derde vraag bevestigend wordt beantwoord:

Blijft dit antwoord hetzelfde, wanneer daarbij komt dat de inschrijvingsaanvraag van de consument in het land van diens verblijfplaats werd ondertekend, de verkoper informatie over de deelneming ook via internet ter beschikking stelt en een bankrekening in het land van de consument werd geopend waarnaar de consument het bedrag van de deelneming moet overmaken, ook al heeft de verkoper geen beschikkingsbevoegdheid over deze bankrekening? Maakt het daarbij verschil of de Rome I-verordening of het EVO van toepassing is?

⁽¹⁾ PB 2008, L 177, blz. 6.

⁽²⁾ PB 1993, L 95, blz. 29.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Nejvyšší správní soud (Tsjechië) op 23 april 2018 — Milan Vinš/Odvolací finanční ředitelství

(Zaak C-275/18)

(2018/C 221/14)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Nejvyšší správní soud

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Milan Vinš

Verwerende partij: Odvolací finanční ředitelství

Prejudiciële vragen

- 1) Mag het recht op een vrijstelling van belasting over de toegevoegde waarde bij uitvoer van goederen (artikel 146 van richtlijn 2006/112/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde) worden onderworpen aan de voorwaarde dat de goederen tevoren onder een bijzondere douaneregeling worden geplaatst (§ 66 Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty)?
- 2) Vormt de doelstelling om fraude, ontwijking en misbruik te voorkomen in artikel 131 van de btw-richtlijn een voldoende rechtvaardigingsgrond voor dergelijke nationale wetgeving?

⁽¹⁾ PB 2006, L 347, blz. 1.

Beroep ingesteld op 4 mei 2018 — Europese Commissie / Italiaanse Republiek

(Zaak C-304/18)

(2018/C 221/15)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: Z. Malůšková, M. Owsiany-Hornung, F. Tomat, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

- verklaren dat de Italiaanse Republiek, door te weigeren om met betrekking tot mededeling van niet-opeisbaarheid IT(07) 08-917 traditionele eigen middelen voor een bedrag van 2 120 309,50 EUR ter beschikking te stellen, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 8 van besluit 94/728/EG Euratom van de Raad ⁽¹⁾, artikel 8 van besluit 2000/597/EG Euratom van de Raad ⁽²⁾, artikel 8 van besluit 2007/436/EG Euratom van de Raad ⁽³⁾ en artikel 8 van besluit 2014/335/EU van de Raad ⁽⁴⁾ alsook de artikelen 6, 10, 11 en 17 van verordening (EEG, Euratom) nr. 1552/1989 van de Raad ⁽⁵⁾, de artikelen 6, 10, 11 en 17 van de Raad (EG, Euratom) nr. 1150/2000 van de Raad ⁽⁶⁾ en de artikelen 6, 10, 12 en 13 van verordening (EG, Euratom) nr. 609/2014 van de Raad ⁽⁷⁾;
- de Italiaanse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De gegevens waarover de Commissie beschikt, zijn gebaseerd op de mededelingen en de informatie die door de Italiaanse Republiek tijdens de precontentieuze fase zijn overgelegd. Daaruit blijkt dat de Italiaanse autoriteiten in de loop van 1997 in het kader van een antifraudeoperatie die de strijd tegen de illegale handel in buitenlandse tabaksproducten tot doel had, de betrokken douaneschuld hadden vastgesteld en geboekt in een specifieke boekhouding, en vervolgens aan de schuldenaar het bedrag van de verschuldigde douanerechten hadden meegedeeld. Aangezien de betrokken schuld in een specifieke boekhouding is geboekt (boekhouding B) en niet is betwist, hadden de Italiaanse autoriteiten deze tijdig moeten innen, wat zij evenwel niet hebben gedaan. De Italiaanse autoriteiten hebben gewacht op het resultaat van de strafprocessen die ter zake tegen de schuldenaren waren ingeleid alvorens de inningsprocedure te starten. Die strafprocessen zijn ongeveer 6 jaar na het ontstaan en de vaststelling van de schuld beëindigd.

De douanerechten zijn eigen middelen van de Unie die door de lidstaten moeten worden geïnd en ter beschikking van de Commissie moeten worden gesteld. De verplichting van de lidstaten om het recht van de Unie op eigen middelen vast te stellen, ontstaat op het moment waarop de vereisten als voorzien in de douaneregeling zijn vervuld (vaststelling van het bedrag van de rechten die voortvloeien uit de douaneschuld en van de identiteit van de belastingschuldige).